

Olv.: Ez 18,25-28 – Fil 2,1-11 – Mt 21,28-32

Példabeszéd az engedetlen testvérekről.

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Szeretettel köszöntök mindenkit. Azért jövünk ide vasárnapról-vasárnapra, mert szeretnénk megérteni az Úr szavát. Az egyéni életünk és a közösségi életünk is annak a függvénye, értjük-e mit mond az Isten. Értjük-e mit vár tőlünk az Isten? Mi a feladatunk ebben a világban?

Egy kedves legendát említek, amely a következőkről szól. Hosszú sor várakozik a gyóntatószék előtt. Valakire sor kerül és megy az idő, mondja-mondja. Megkérdezi a gyóntató pap: ennyi vétet ezer esztendő alatt sem lehet elkövetni. Mire a gyónó: „Én ezer esztendősnél öregebb vagyok.” Ki vagy te? Azok közül való vagyok, - mondotta, - aki Luciferrel együtt a sötétségbe hullott. Mire a gyóntató megkérdezi tőle: „Mit akarsz itt?” A következőt válaszolta: „Láttam azoknak az arcát, akik innen kijöttek és azt a békét szeretném, ami leolvasható az ő arcukról.” Mire a lekipásztor: „Akkor mondd azt: Irgalmazz nekem Istenem, bűnösnek.” Erre azt válaszolta: „Azt nem, arra nem vagyok hajlandó.”

Testvérek, sorban állunk. Mindannyian várjuk az Isten felmentő ítéletét. Várjuk azt, hogy legyen türelmes, megértő, megbocsátó velünk az Isten. Ennek egyetlen feltétele az, hogy mondjuk az Istennek: „Légy irgalmas hozzám bűnös emberhez.” Mindig így kezdjük a szentmisét egy ilyen vallomással. Most is ezt tesszük. Gondoljanak a sorban állókra. Ebben a sorban ott állunk mindannyian.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Ez a mai evangélium különösképpen is aktuális. Ide kitettük a Szentírást. Szentírás vasárnapja van. Ez a Könyv foglalja magában az élet igazságait. Aki ezt a Könyvet olvassa, az megtudja mi az igazság. Ebben a Könyvben olyan életpéldákkal találkozunk, amely életpéldákat az ember, ha magáévá tesz, akkor helyesen cselekszik.

Milyen a lelkiületünk?

Azt hallottuk ebben a nagyon szép Szent Páli levélben: „Ugyanaz a lelkiület legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban volt.” A mai vasárnapon ez után kérdezzünk:

Milyen lelkiület van bennünk? Mindent ez dönt el.

Az ember nem kívülről befelé, hanem belülről kifelé él. Nem az határozza meg a cselekedeteinket, amit tapasztalunk nap, mint nap. Régen rossz, ha egyértelműen az határoz meg mindent. Akkor is így van, ha a külső történések megérintik a szívünket és hatásukra helyesen cselekszünk. De hogyan lehet helyesen cselekedni, ha a tapasztalataink lesújtóak és az ember rádöbben arra, hogy valamit tennie kell? Akkor megszólal a lelke, tehát belülről kifelé él az ember.

***„Ugyanaz a lelkiület legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban volt.”
Akinek olyan vonzó cselekedetei voltak.
Akit követni mindenki számára kívánatos.***

Jézus úgy ment el, hogy itt maradt.

Biztosan sokan olvasták a Karamazov testvéreket, Dosztojevszkijnek, ennek a nagy orosznak a könyvét. Ebben a könyvben van a nagy inkvizítor legendája, amely arról szól, hogy Jézus újra eljön a földre. Sevillában megjelenik. Az emberek tódulnak Hozzá és hallgatják. A nagy inkvizítor azonnal akcióba lép, elfogja Jézust, börtönbe veti. Éjszaka a börtönben fölkeresi és alkudozni próbál Vele. Miért jöttél? Miért jöttél vissza? Zavarod a köreinket. Mi a Te tanításodból alkottunk egy olyan vallást, ami a közepszerűeknek szól. Zavarsz bennünket.

Testvérek! Ha Jézus visszajönne? Rögtön mondhatom azt, hogy itt van, mert el se ment, úgy ment el, hogy itt maradt. Ezért gyűlünk össze mi vasárnapról-vasárnapra, mert ezt a titkot ünnepeljük, hogy elment, de itt maradt. Itt maradt közöttünk ebben a kicsinyke Kenyérben, ami az Élet Kenyere, ami bennünket arra szólít fel, hogy az életet szolgáljuk. Ez nem egyszerű dolog. Miért? Azért, mert mindegyikünknek egyéniséggé, személyiséggé kell válnia, de ugyanakkor az embernek arra is rá kell döbennie, hogy egy közösségben él. Nem magányos, egy közösségnek a tagja. Feladatunk van a közösségben élő emberek felé. Azért lapozgassuk a Szentírást, hogy megismerjük Jézust, és mert innen tudjuk meg, hogy mi az ember teendője. Hogyan lehet önmagává, hogyan lehet az ő egyéni élete emberhez méltó és hogyan lehet méltó az emberekkel való kapcsolata?

Meg kell változnunk.

Ilyeneket hallunk manapság, hogy az emberek önzők lettek. Az emberek csak az egyéni érdekeiket nézik. Mindig többes számban, harmadik személyben beszélünk: az emberek. Milyen érdekes lenne, ha egyszer így kezdenénk gondolkodni: önző vagyok, az egyéni érdekeim mindenkinek az érdekeit megelőzik. Szoktunk így gondolkodni? Teréz Anyát egyszer egy újságíró megkérdezte: „Minek kellene megváltozni az Egyházban?” Annyi baj van az Egyházban. Annyi baj van velünk, mert mi alkotjuk az Egyházat. Annyi visszaélés, annyi emberi gyengeség, gyarlóság, kritizálják azok, akik nem hívők. Minek kellene megváltozni ebben az Egyházban, hogy másképpen legyen minden? Mit válaszolt Teréz Anya? „Magának kell megváltozni, meg nekem.” Kedves Testvéreim, nektek kell megváltozni, meg nekem. Az Egyház mi vagyunk. A mi gondolkodásunknak kell megváltozni, mindegyikünk gondolkodásának. Szent Pál mit mondott? „Ugyanaz a lelkiület legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban volt”

Az Atya akaratára figyeljünk.

Most már talán másképpen is értjük ezt az evangéliumi történetet. Az Embernek két fia volt. Az ember az Atya, az Isten. Jézus elmondja ezt a történetet. Az Atyának, mindegyikünk Atyjának szíve van. Szeret bennünket, megteremtett. Jézus Krisztus által megváltott. Aggódik értünk. Irgalmat akar gyakorolni, meg akarja bocsátani gyarlóságainkat, gyengeségeinket. Azt akarja, hogy jobban figyeljünk oda az Ő akaratára, mert ha arra figyel mindenki, akkor egyszer csak kiderül, hogy összetartozunk. E nélkül nem.

Az első fiú, meg a második fiú története. Az egyik azt mondja, hogy igen, aztán nem teszi. A másik azt mondja, hogy nem, aztán meggondolja és teszi azt, ami az Atya akaratát, amit az Atya kér tőle. Tudjuk, hogy mi az igazság a két fiúval kapcsolatosan. Jézus azokkal kapcsolatosan nyilatkozott, akik ismerték a törvényt, ismerték az Isten akaratát, mert

olvasható a Bibliában és úgy gondolták, hogy ha ők ezt tudják, akkor mit akar tőlük az Isten? Valamit tenni is kell? Ezek, akik mindent jól tudtak, tudták mit vár tőlünk az Isten és épp a törvényre hivatkozva megölték Jézust, mert ő szerintük nem úgy cselekedett, ami az Isten akarata. A törvény az másként ítél.

Keresztelő János, akinek a példájára hivatkozik Jézus ebben a történetben, szintén az a valaki, aki az Isten akaratát mondja. Hatalmas tömeg hallgatja és hallják, tudják mi az igazság, de nem teszik. Keresztelő Jánost is a törvényre hivatkozva ölték meg. A farizeusok, az írástudók ott voltak a hallgatóság körében, akik mindent pontosan és jól tudtak, azon felháborodtak és így hallgatták Keresztelő János tanítását, amivel egyetértettek, csak más volt az ő egyéni életük.

Nyugtalan a szívük.

Ebben a történetben Jézus a nyilvános bűnösöket emlegeti. Azt mondja, hogy azok megelőzték benneteket. Miért? Itt a kulcsmozzanat. Az írástudók, meg a farizeusok hallgatták és egyetértettek azzal, amit János mondott. De úgy gondolták, hogy ezt tudjuk, megtartjuk a vallási előírásokat, aztán a többi a mi dolgunk. Azt teszünk, amit akarunk. Viszont a vámosok és a többiek tudták magukról, hogy nem úgy élnek, ahogy a törvények előírják. Ezekről mondja Szent Ágoston, hogy nyugtalan a szívük. Amazoknak nem volt nyugtalan a szívük, azok meg voltak győződve arról, hogy ők betartják az előírásokat, a többihez senkinek semmi köze, még az Istennek se. Emezeknek meg nyugtalan volt a szívük, mert ők maguk tudták jól, hogy nem úgy élnek, ahogy kellene. Nyugtalan a szívük, mondta Szent Ágoston.

Mit tegyünk?

Van még egy mozzanat, ami még tovább megy egy lépéssel. Ez a döntő. Ebben a történetrendszerben ismerjük, mit mondanak ezek az emberek, ezek a szerencsétlenek? Mit tegyünk? Az, hogy tudjuk az igazságot, tudjuk mi az Isten akarata... Mit tegyünk? Ez a döntő! Mit mondott a vámosoknak? Ne csapjatok be senkit. A pénzembereknek mondja, ne csapjatok be senkit. Mit mondott a katonáknak? Ne erőszakoskodjatok. Elégedjete meg a zsoldotokkal. Ők feltették ezt a kérdést: „Mit tegyünk?” - amikor meghallották, hogy mit vár tőlünk, emberektől az Isten. Pál apostol, akit szintén a törvényre hivatkozva akartak megölni, ő a római jogra hivatkozva – mert ő római polgár is volt – kibújt az ő törvényük alól.

Ma is ez a döntő: „Mit tegyünk!”

Nekünk, embereknek el kell jutnunk oda, hogy mit is jelent az életünk, a mi egyéni életünk? Mit jelent a többiekkel való kapcsolatunk? Embernek lenni nem lehet a többiekkel való kapcsolat nélkül.

Ha meg akarom tudni, hogy én milyen ember vagyok,
ez a többiekkel való kapcsolatomban derül ki.
Hogyan gondolkodom róluk, hogyan vélekedem róluk?
Mit teszek nekik, mit teszek értük? E nélkül csak az önszeretet dominál.
„Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.” - mondja Jézus.

Ki a keresztyén?

Mit tegyünk? Hogyan lesz ma valaki keresztyén? Megszületik, megkeresztelik, aztán megtanítják a szülők imádkozni. Majd lesz elsőáldozó, lesz bér málkózó. Ha keresztyén, akkor keresztyén házasságot köt. Életében becsületesen végzi a munkáját.

Gondoljuk, hogy jó keresztyén? Testvérek, nem.

Maximum jó ember, becsületes ember.
 Jó keresztény az, Pál apostol ezt így mondja:
 „Ugyanaz a lelkiület legyen bennetek, amely Krisztus Jézusban volt.”
 „Számomra az élet Krisztus.”
 „Szeressétek egymást, ahogy Én szerettelek titeket.” – mondja Jézus.

Az őskeresztények élete megbabonázta a pogányokat: Nézzétek, hogy szeretik egymást. Nézzétek, hogyan gondoskodnak egymásról, hogyan törődnek egymással, hogyan segítik egymást. Vágyakoztak az emberek arra, hogy ebbe a közösségbe tartozhassanak.

Testvérek!

Ez az Egyház. Hogyan lesz valaki keresztény?
 Ha megismeri az Isten akaratát, azt magáévá teszi,
 és ez érvényre jut az emberekkel való kapcsolatában.
 Akkor az ember tudja, hogy mi a dolga, amikor az embertársaival találkozik.
 Lehet, hogy csak az a dolga, hogy együtt örvendjen az örvendezővel.
 Milyen nehéz dolog örülni a másik örömeinek.
 Milyen nehéz örülni a másik eredményeinek.
 Lehet, hogy csak az, hogy szeretettel beszélget vele.
 Lehet, hogy csak az, hogy azt keresem, mit tehetek érte.

Legfőképpen az, hogy mit teszünk egymásért! Ugye érthető feladat!

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek!

Most az Úr imádságát imádkozzuk. Ez a keresztények családi imája. Ebben az imádságban gondoljunk arra, hogy mit is tehetünk mi egymásért ahhoz, hogy értelme legyen az életünknek. Aki csak magának él, az még nem emelkedett föl az emberek világába. A többi élőlények az önfenntartás, meg a fajfenntartás kötelezettségében élnek. Mi emberek az egymással való kapcsolatunkat az önszeretetünk fölé tudjuk emelni és a fajfenntartás ösztöne fölé is tudjuk emelni. Minőségi kapcsolatról van szó. Mit tegyünk? Imádkozzunk.

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Mielőtt Isten áldásával elköszönünk innen a templomból egymástól is, gondoljunk arra, hogy milyen nagy szükségünk van egymás jó példájára. Ezek azért nagyon fontosak, mert egymástól tanulunk. Mit tegyünk, ez a döntő kérdés.

Amikor azt keressük, hogy mit tegyünk, akkor szükségünk van példákra. Ilyen Gellért testvér, aki az életét a betegek szolgálatára áldozta. Nemsokára lesz az örökfogadalma. Ünnepejük a 90 éves Anna testvérünket, aki egész életének munkáját nem magára, hanem az emberek megsegítésére áldozta.

+ Á L D Á S +